

cabdull, capdua, descabdellar-se, descabdellament, descabdell, descabdellador, descabdellat, cabeça (per cabeça, la cabeça), cabeç, cabeçol, cabeçolet, cabeço, cabeçada, cabeçana, capçana, cabeçaige, cabeçar, cabecer, cabecera, cabeçola, cabeçal, cabeçalet, cabecejar, cabecet, cabecinal, cabeçó, cabeçot, cabeçota, cabeçut, cabeçuda, capçar, capçat, capça, capça-de-moro, capçada, capçal, capçaler, capçalera, capçalada, capçalet, capçana, capçanada, capcinada, capçaner, capçanós, capcer, capcera, capcerina, capcina, capcinal, capcinall, capcinar, capcinejar, capcineig, capcinell, capcinera, capcillo, capcilló, Capcir, capcer, capciró, capcirola, capçó, capçonada, capçonets, capçull, capçut, capçada, capçol, capso, +capçolar, capsoto (anava capsotu), capurrotu, caperrot (anava caperrot), encaparrat, caperrare, caparro, acaparrar, encaparrinar-se, encaparrament, encapirronar-se, cabçato, capsot, capsoti, escapçar, escapça, escapçada, escapçador, escapçadaura, escapçall, escapçalló, escapçament, escapcia, escapçillonar, escapçillonada, escapçim, escapció, escapçullar, escapçull, escapcinada, escapcions, escapçilló, cable, cablegrama, cablegràfic, cablegrafiar, calabrot, calabre, acabar (acabar-s'ho), acabat (de), en acabat (de), acabament, acabable, acabador, acabadures, acaball, acaballa, acabança, acabatall, acabó, acabacases, acaba-sei, capbussar, cabussar, acabussar, alcabussar(-se), acabussades, cabussada, cabussaire, cabussó, acabussó, a cabussons, cabussoner, cabussejar, capbusseig, cabussa, cabussell, cabussera, acabussera, cabusseta, cabussot, gaburro, capaignal, capagol, Cabo(et), capaigner, capalçat, capalça, capalçada, cabialçat, capalt, capbaix adj., capbaixar-se, capbaixenc, capblanc, capblau, capboig, capbuit, capbuitada, capbuitejar, capbuiteria, capcaigut, capcalent, encaboriar-se, cabòries, capbossuda, capbreu, capbrevar, capbrevari, capbrevari, capbrevador, capbrever, capdaval, capdamunt, Catessús (-tassús), El Cataplà, al capdessavall, al capdellà, al capdavant, capdavanter, anar a la capdavantera, capfoguer, cab joc, capgròs, capitol, capitol, capitolos, capitolos, capitolos, capitolos, capitolos, capmajor, capmall, capmall II, capmallol, cap-de-mort, cabiscol, capiscol, capdescol, cabescol, caputscol, cabuscol, capit(e)scol, capiscol, cabiscolat, cabiscolia, capiscolia, caporra, escaporra, escaporrit, cap-rodo, capiterro, +capiterrar, capitulet, +capitelet, +capitaulet, capverjo, cap-veriol, cat-vaire, cap-oriol, cap-verge, +capvaire, gatvaire, cap-selbe, capseribot, capser, cap-roig, cabdorn, cabdornat, cabidornat, capdorga, cap-d'olla, capaster, capatò, capbatre, capbou, capbrot, capcanal, capcaudada, capcoada, capcenrer, capcim, capcimal, capcingle, capcingler, capcingló, cap-cli, cap-clòs, capcot, cap-cotxo, capcul, capcucurull, capdaigua, capdarser, capidansa, capdany, capdase, Capdàens, Capdesaso, capde, capdedins, cap-de-dol, cap-de-dola, capdeguaita, cap-de-pardals, capdeslligat, capdet, capdevila, capengalla, cap-esflorat, capjaver, capferrada, capferat, capferro, capficar, capficat, capfic, capfico, capficada, capficall, capficament, capficó, capfilar, capfimit, capfluix, capfoll, capfumades, capfurtat, capginya, capgirar, capgirada, capgirament, capgirell, cap-

girellar, capgireta, capgiro, capgiró, capgirolla, capguardar, capicua, capicular, capacular, capitombar, capitomba, capitomb, capitonda, capitolos, capjup, capllaç, capllaçar, caplletra, caplletrar, caplleuger, caplleugerada, capllevar, caplleuta, caplliga, capllit, capmaga, capmartell, capmartellar, capmerlet, capmestre, capmoix, capmorraller, capmort, capnegre, capnet, capneter, cappatró, cappedreny, cappelar, cappela, cappelat, cappitral, capplà, capplanada, capport, capramada, cap-revogit, cap-rossenc, capserrat, capsurona, capsivella, capsivellons, capsoc, capsoroll, capsoriir, capson, captard, captauló, capterme, capterrer, captimó, capturetó, captiró, captirop, captrençar, captrençat, capverd, capvermell, capvespre, capvespral, capviva, capvivar, capvolant, capvuitada, capxafar, capaltard, capalvespre, capamunt, capamunia, capamuntada, capavall, capavalla, capavallada, capavallós.

CAPA, del ll. tardà CAPPA, d'origen incert i de sentit molt anàleg (probablement rebut pel llatí d'una llengua no itàlica). □ 1.ª doc.: S. XIII.

En la tarifa dels corredors de Barcelona de 1271, figura entre les importacions al mig d'una llista de noms de drap, per a un que devia servir per fer certes menes de capa; ¹ «can fom de prop, ell levà's ab sa capa blanca», Cròn. de Jaume I (136); la llista de robes de vestir d'OPou comprèn «capa: pallium ---; capa curta ab capús: palla, cucullio; capa de camí o albernús --- esclavina; capeta de peregrí o de correu» (ThPu., 308). El mot llatí apareix per primera vegada a la fi del S. VI i en el VII, en Gregori de Tours i en Isidor de Sevilla, entre els «ornamenta capitís feminarum»; ² designava una caputxa o altra peça usada per cobrir el cap: des d'ací degueren passar a la capa proveïda de caputxó i després a tota capa. S'ignora el seu origen: la possible relació amb CAPANNA 'cabana' suggereix un origen cèltic o para-cèltic, però no hi ha punts de suport en les llengües cèltiques ni res concret en llengües europees del Nord; ha deixat descendència en totes les llengües romàniques d'Occident, incloent-hi el mossàrab, on ja figura en el nostre RMa. i en fonts antigues de l'Oest, etc.; cf. DCEC 1, 650-1; Ernout-M., Walde-H.³

DERIV.: Capada 'nata o tel de la llet', and. (Arca-
vell, 1936; La Maçana; Krüger, VKR VIII, 75), 'substància oliosa del xerigot amb què estalvien l'oli' (Es-
terri de Cardós, 1934); capadella 'l'àliga marina' cap
a Tarr. (1932), planta val. (Cavanilles, Obs. II, 330).

Caperó [fi S. XIII]: «los jueus, la sobirana vestidura deven portar tal que cobra totes les altres vestidures, e deu ésser feyta axí com capa de clergues que porten en cor: redona e closa ab caperó», Cost. de Tortosa (ed. Ol., p. 57); «habít de monge, so és cogula senes caperó (ms. B), senes capayrón (ms. P, 263v, n. 16, trad. cucula sine capucio, p. 829; «caputxa o part (superior) d'ella», gloss.); «los sants Pares --- tenien l'uyl fermat en la taula e-l caperó baix, per tal que res no veessen en què poguessen peccar», Eiximenis (Terç III, 253.19); «vestí-li cota longa e caparó tot pèl-ras, axí com era romàs al prom, e vestí-lo axí com